

AFSCHRIFT art. 792 G.W.
Vrijgesteld expeditierecht
art. 280/2° Wetb. Reg.

Vonnisnummer
Repertoriumnummer 2019 /
Datum van uitspraak 31 januari 2019
Rolnummer A / 17 / 04402

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bleden aan de
ontvanger

**Ondernemingsrechtbank
Antwerpen,
afdeling Antwerpen**

Vonnis

5de kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

De heer

wonende te

eisende partij, vertegenwoordigd door mr Anthony Godfroid, advocaat, met kantoor te 1020 Brussel, Atomiumsquare 1, bus 80,

TEGEN**BVBA**

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te
geschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer

in-

verwerende partij, vertegenwoordigd door mr Eric Nieuwdorp, advocaat, met kantoor te 1200 Brussel, Neerveldstraat 109.

I. SITUERING VAN HET GESCHIL

De heer l heeft op 5 februari 2017 bij voor € 1.185,00 (inclusief BTW) een hond van het ras Shiba Inu aangekocht, afkomstig uit Tsjechië.

Op 7 februari 2017, vertoonde de pup ernstige klachten van braken en diarree.

Een labo-onderzoek wees uit dat de hond besmet was met parvovirose. Op aanraden van de dierenarts werd het dier overgebracht naar de Kliniek Kleine Huisdieren te Merelbeke van de Universiteit Gent, waar hij op 11 februari 2017 is overleden.

De autopsie wees uit dat er inderdaad een besmetting was met het parvo-virus alsook dat de longen tekenen vertoonden van 'bordetella bronchiseptica'.

De vordering van de heer : strekt ertoe om de koopovereenkomst te ontbinden lastens de verkoper en terugbetaling te bekomen van de volledige aankoopprijs, de gemaakte medische kosten en een morele schadevergoeding.

II. PROCEDUREVERLOOP

Het geding werd ingeleid bij dagvaarding betekend op 8 juni 2017.

Gelet op het vonnis van de arrondissementsrechtbank Antwerpen van 13 maart 2018.

De zaak werd door een beschikking gewezen op 9 mei 2018 krachtens artikel 747, §2 van het Gerechtelijk Wetboek vastgesteld en in beraad genomen op de openbare zitting van 10 januari 2018 nadat de partijen werden gehoord.

Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies. De rechtbank hield bij de beoordeling van het geschil dan ook rekening met:

- de syntheseconclusie neergelegd op 5 september 2017 en de stukken neergelegd op 17 december 2018 door
- de syntheseconclusie neergelegd op 18 oktober 2017 en de stukken neergelegd door de heer

III. DE VORDERING

De vordering van de heer [] (strekt tot de veroordeling van [] tot betaling van het bedrag van € 1.533,02, te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 9 februari 2017 tot de dagvaarding en vanaf dan met de gerechtelijke interesten tot de gehele betaling, alsook met de kosten van het geding. Zij vordert tevens dat dit vonnis voorlopig uitvoerbaar zou worden verklaard en de mogelijkheid tot kantonnement zou worden uitgesloten.

[] besluit tot de afwijzing van de vordering van de heer [] en diens veroordeling tot de rechtsplegingsvergoeding begroot op € 480,00.

IV. BEOORDELING

1. De heer [] baseert zijn vordering op artikel 1649*bis* tot *octies* B.W. ingevoerd bij wet van 1 september 2004 inzake consumentenkoop (de “Wet op de Consumentenkoop”), waarvan de toepassingsvoorwaarden als volgt zijn :

- eiser is een consument in de zin van artikel 1649*bis* § 2, 1° B.W.
- [] is een verkoper in de zin van artikel 1649*bis* § 2, 2° B.W.
- de hond is een “consumptiegoed” in de zin van artikel 1649*bis* §2, 3° B.W.

2. [] betwist dat de hond conformiteitsgebreken vertoonde in de zin van artikel 1649*ter* §1, 3° en 4° B.W. op het ogenblik van de verkoop.

Wanneer het gebrek zich voordoet binnen een termijn van 6 maanden na levering wordt het vermoed reeds aanwezig te zijn op het moment van de levering. De verkoper die zich van zijn aansprakelijkheid wil bevrijden, zal moeten bewijzen dat hij alle redelijke voorzorgsmaatregelen heeft genomen en dat hij ondanks die voorzorg het gebrek niet heeft kunnen achterhalen.

In casu deden de feiten zich voor binnen de periode waarin het vermoeden geldt. De verkoper levert niet het bewijs dat hij het gebrek niet heeft kunnen achterhalen ondanks alle redelijke voorzorgsmaatregelen.

De hond was op het ogenblik van de verkoop behept met een "gebrek" dat het "normaal gebruik" van de hond onmogelijk maakt, gelet op de door het virus veroorzaakte ziekteverschijnselen.

stelt dat de hond gezond was aangezien hij door de Tsjechische dierenarts Pavel Patocka geschikt voor transport werd verklaard op 1 februari 2017 en op 4 februari 2017 gecontroleerd werd door dierenarts Geerens.

De heer merkt op dat de verplichte quarantaineperiode van minstens 5 dagen niet werd nageleefd. Aangezien de hond op 1 februari 2017 geschikt voor transport werd verklaard, kan hij ten vroegste op 2 februari 2017 zijn aangekomen bij . Derhalve had de hond ten vroegste op 7 februari 2017 te koop mogen worden aangeboden. Dierenarts Geerens stelt in haar verklaring van 22 augustus 2017, meer dan 6 maanden na de verkoop, dat zij geen abnormaliteiten heeft opgemerkt, doch deze verklaring volstaat niet om de quarantaineperiode te beperken.

Wanneer een dierenarts in strijd met de dierbeschermende regelgeving een dier zonder bijzondere reden vrijgeeft, kan deze gezondheidsverklaring niet als redelijk tegenbewijs in aanmerking worden genomen.

Aangezien de incubatieperiode van het parvovirosevirus 5 tot 6 dagen bedraagt, de hond werd aangekocht op 5 februari 2017 en reeds op 7 februari 2017 wegens ernstige diarree werd binnengebracht bij de dierenarts, kan hieruit worden afgeleid dat de hond ziek werd verkocht. Ook het argument dat de hond het virus zou hebben opgelopen van de andere hond van eiser treft dan ook geen doel, gelet op de incubatieperiode van 5 tot 6 dagen.

3. Aangezien de verkoper garantieplichtig is wegens een gebrek aan doeltreffend tegenbewijs, is artikel 1649*quinquies*, §1 B.W. toepasselijk. Aangezien de hond overleed ten gevolge van een conformiteitsgebrek, dringt de ontbinding van de overeenkomst lastens de verkoper zich op. De hond kan niet vervangen worden door een andere aangezien elk dier uniek is en men gehecht is aan een specifiek dier dat niet zomaar kan vervangen worden. De vordering van de heer Bruyndonckx tot terugbetaling van de aankoopprijs is derhalve terecht. Een en ander laat het recht van de consument op bijkomende schadevergoeding onverlet.

4. De heer vordert terugbetaling van alle medische kosten. Dat de doodzieke pup naar Merelbeke werd gebracht voor verder onderzoek met het oog op het stellen van de juiste diagnose en behandeling kan de eigenaar niet verweten worden. Het is de plicht van de eigenaar van een huisdier om dit behoorlijk te verzorgen, hetgeen inhoudt dat bij ziekte van het dier een dierenarts wordt geraadpleegd. Daarbij kan van de eigenaar niet verwacht worden dat hij voor een dier dat deel uitmaakt van zijn gezin en waarvoor hij genegenheid heeft opgevat, een kosten-baten analyse maakt tussen de aanvankelijke aankoopprijs als "aanvangswaarde" en de "kostprijs" voor een medische behandeling van het dier. De consultaties en de medi-

sche behandeling van het zieke hondje kaderen volledig in de normale zorgverstrekking waartoe de eigenaar van zich engageert. Gelet op de ernstige aandoening waarmee het jonge dierje werd geconfronteerd werden er dan ook geen nutteloze medische behandelingen gesteld.

Er bestaat een oorzakelijk verband tussen de contractuele wanprestatie en de schade die gevorderd wordt op grond van de contractuele wanprestatie, zijnde het niet voldoen aan de leveringsplicht ex artikel 1604 B.W.

Ten onrechte wenst de heer de dierenartskosten beperkt te zien tot 30%. Een Koninklijk Besluit (27 april 2007 inzake dierenwelzijn) kan geen beperktere regeling qua schadevergoeding voorzien (beperking tot 30%) in strijd met het volledige schadeherstel opgelegd door de Wet op de Consumentenkoop.

De Wet op de Consumentenkoop is van dwingend recht, zodat een beding, strekkende tot beperking van aansprakelijkheid met betrekking tot een niet-conforme levering, hetzij tot beperking van schadevergoeding, daaraan verbonden, onrechtmatig is. De heer kan zich dan ook niet beroepen op de toepassing van haar algemene voorwaarden of van het garantiecertificaat om de terugbetaling van de gemaakte kosten en de aankoopprijs te beperken tot 30% van de aankoopprijs, aangezien de Wet op de Consumentenkoop een volledig schadeherstel oplegt. Evenmin kan de heer worden verweten dat hij zich niet tot de contractuele dierenarts van de verkoper heeft gericht.

5. De Wet op de Consumentenkoop sluit geen enkele schade uit van vergoeding : iedere schade aan de koper veroorzaakt door de koop van een met een gebrek behepte hond, komt voor vergoeding in aanmerking. De heer Stef heeft met zijn hond een hele lijdensweg afgelegd. Dit heeft het nodige verdriet en stress teweeggebracht. Hierdoor maakt de heer terecht aanspraak op morele schadevergoeding.

“De rechtsovername tot schadevergoeding wegens morele schade heeft tot doel de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen en in die mate de schade te herstellen” (Cass. 3 februari 1987, Arr.Cass. 1986-87, (724), 725, Pas. 1987, I, (644), 646).

Morele schadevergoeding heeft naast een compensatiefunctie ook een bepaalde genoegdoeningsfunctie. De schadevergoeding vormt dan een soort straf, een vergelding voor wat de schadeveroorzaker de benadeelde heeft aangedaan.

Dat het overlijden van een huisdier aanleiding kan geven tot morele schadevergoeding, wordt nagenoeg algemeen aanvaard :

“De band die men heeft met een huisdier is van een andere aard dan een menselijke relatie, maar het leed bij het overlijden van het dier kan geenszins worden afgedaan als zuiver sentiment dat met een vervangexemplaar is opgelost.” DE COSTER, C., “Morele schadevergoeding bij dierlijk lijden : hoe ver gaat het sentiment ?” *TBBR* 2018/6, p. 335 t.e.m. p. 338, (p. 337)).

Alleen zijn de criteria op grond waarvan deze morele schadevergoeding wordt begroot, uiteenlopend. Er bestaan grote verschillen in de toegekende bedragen en de achterliggende redeneringen. Ingevolge het voortijdig overlijden van een huisdier.

Criteria die als verzwarende omstandigheid kunnen worden in aanmerking genomen bij het begroten van de morele schadevergoeding, zijn :

- de fout van de verkoper : zoals vermeld werden er een aantal elementaire voorzorgsmaatregelen – zoals onder meer inzake de quarantaineperiode - niet nageleefd. Dat de schade niet bewust werd aangebracht en dat deze voor de verkoper onvoorzienbaar was, is dan ook niet helemaal correct. De verkoper had zich kritischer moeten opstellen ten opzichte van de door de dierenartsen verstrekte verklaringen inzake de gezondheidstoestand van de pup.
- het feit dat de heer [] met het jonge diertje een echte lijdensweg heeft afgelegd. Door de levensbedreigende aandoening waarmee het diertje was behept bleek het noodzakelijk om het dier voor verzorging onder te brengen in een gespecialiseerd ziekenhuis.

Het feit dat de pup slechts een paar dagen deel heeft uitgemaakt van het gezin van de heer [], vormt dan weer een reden om de schadevergoeding te beperken. Een volwassen hond die al enkele jaren deel uitmaakt van het gezin, heeft doorgaans een grotere (affectieve) waarde dan een pas aangekocht dier.

Rekening houdend met al deze criteria kan de morele schadevergoeding *ex aequo et bono* op € 150,00 worden begroot. Dit stemt overeen met iets minder dan 15% van de aankoopprijs.

6. Conform het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding, ligt de vordering van de heer [] < vervat in de schijf € 750,01 tot € 2.500,00. Derhalve is de rechtsplegingsvergoeding gelijk aan het basisbedrag van € 480,00.

7. Er is geen aanleiding om het recht op kantonnement uit te sluiten.

V. BESLISSING

Om alle redenen die hierboven werden weergegeven,

Met naleving van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Rechtdoende op tegenspraak,

Na erover te hebben beraadslaagd, komt de Rechtbank tot volgende beslissing:

- zij verklaart de vordering toelaatbaar en als volgt gegrond,
- zij verklaart de koopovereenkomst ontbonden lastens de verkoper en zij veroordeelt de [] tot betaling aan de heer [] (van het bedrag van € 1.185,00 (terugbetaling aankoopprijs), € 1.488,52 (dierenartskosten) en € 150,00 (morele schadevergoeding), te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de gewone wettelijke interestvoet vanaf de datum van de ingebrekestelling op 9 februari 2017 tot de dagvaarding en vanaf dan met de gerechtelijke interesten aan dezelfde interestvoet tot de vol-

ledige betaling, en te verminderen met de reeds door de [] op 6 maart 2017 uitgevoerde betaling van € 1.540,50, meer de negatieve interesten op dit bedrag,

- zij verwerpt alle andere en strijdige middelen als niet ter zake dienend,
- de voorlopige uitvoerbaarheid van dit vonnis volgt uit art. 1397, lid 2 Ger.W.,
- zij verwijst de [] in de kosten van het geding, die door de heer Stef [] worden begroot, en door de Rechtbank worden vereffend op de dagvaardingskosten van € 301,42 en de rechtsplegingsvergoeding van € 480,00.

Dit vonnis werd gewezen door de 5de kamer van de Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, waar zitting hadden:

A.DE KIMPE,	rechter, voorzitter van de kamer,
P. DE BIE,	rechter in ondernemingszaken,
M.DENIS,	rechter in ondernemingszaken,
A.GEIVAERTS,	griffier,

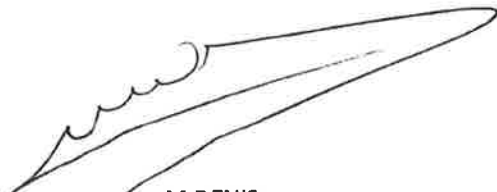
en uitgesproken in openbare zitting van diezelfde kamer op **31 januari 2019** door de voorzitter, bijgestaan door de griffier.

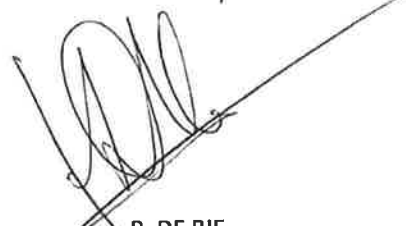
A.GEIVAERTS

A.DE KIMPE

M.DENIS

P. DE BIE